

[Finansministeren]

nu at stille sig op 9 måneder efter, man har givet afkald på ansvar, og bebrejde den sidende regering, at den forsøger at føre en økonomisk politik, der løser de problemer, hr. Auken har været med til at skabe; det er ikke rimeligt.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Nu har jeg haft det privilegium at sidde i en regering med hr. Christophersen, så helt ene har jeg vel ikke været om at ødelægge landets økonomi. Jeg tror roligt, man kan sige, at det er skiftende regeringer, der har stået over for disse vanskelige opgaver, som ingen af os har hævdet var nemme, men vi har sagt og vil sige det igen, at de muligheder, der byder sig, skal bruges til fordel for produktion og beskæftigelse.

Lad os nu gøre noget, som ikke er nær så polemisk, ikke er nær så tæt på os alle sammen, lad os se til udlandet.

Finansministerens og statsministerens politik har været brugt i lande som Holland, Belgien og Storbritannien. Hvad er arbejdsløshedstallene i disse lande, til trods for at deres måde at opgøre arbejdsløsheden på er langt mindre sikker? Jeg tror endda, at de reelle tal er endnu større. I disse lande er arbejdsløsheden på et niveau, der ligger mellem 15 og 17 pct. Da finansministeren overtog Danmark, var vi dog på 10 pct. Jeg frygter, vi bevæger os i den samme retning, hvis denne politik fortsætter. Det er derfor, vi advarer, det er derfor, vi ikke vil bruge det partipolitisk, men bruge det til at sige til regeringen: så læg dog prioriteringen om i den økonomiske politik i stedet for at løse problemerne alene gennem arbejdsløshed og nedsat produktion!

Finansministeren (Christophersen):

Kun et enkelt supplement: for god ordens skyld synes jeg, det også bør nævnes, at hr. Svend Aukens politik samtidig har været afprøvet i Frankrig.

Formanden:

Inden jeg giver ordet til hr. Halvgaard, skal jeg give den oplysning, at der vil blive en times pause. Det vil blive fra ca. kl. 18.00, vil jeg tro.

Halvgaard (FP):

Regeringsskiftet i september måned gav anledning til optimisme i store dele af befolkningen og skabte forventninger og forhåbninger om, at nu var tiden inde til gennemførelse af en liberal politik, en ikke-socialistisk politik.

Statsministerens åbningstale den 5. oktober indeholdt også løfter om en sådan politik, og det må erkendes, at det er lykkedes regeringen på mange områder at ændre lovgivningen i den rigtige retning.

På skole- og uddannelsesområdet lovede statsministeren bl.a. forenkling og større bevægelighed mellem den offentlige og private sektor m.v., men initiativer til gennemførelse af en virkelig liberal skole- og uddannelsespolitik har fremskridtspartiet savnet, både med hensyn til folkeskolen, gymnasiet, mellemuddannelserne og styringen af de videregående uddannelser. Det er naturligvis svært, når man på den ene side har den store ungdomsarbejdsløshed og på den anden side skal gennemføre besparelser, at uddanne efter samfundets behov.

Desværre er manges opfattelse, at fremskridtspartiets politik kun drejer sig om penge og skatter, at vi simpelt hen savner etik. At dette er en fundamental misforståelse, vil man kunne konstatere, hvis man vil ulejlig sig med at læse fremskridtspartiets debatoplæg og ellers følger med i folketingets arbejde som refereret i Folketingstidende.

Jeg kan oplyse, at fremskridtspartiet betragter opdragelse og uddannelse af vore børn og unge som den vigtigste grundpille i vort samfund. Ja, så altafgørende vigtigt for det danske samfunds udvikling og beståen, at det fortjener en langt mere fremtrædende plads i debatten.

Vi må derfor indtrængende opfordre regeringen til at tage initiativ til at gennemføre de ændringer af uddannelsessystemet, som tjener samfundet bedst. Jeg tænker på ændringer af folkeskoleloven med de uretfærdigheder, der er forbundet med prøvesystemet bl.a., og som skaber usikkerhed og rastløshed blandt eleverne. Jeg tænker på problemerne omkring den alt for store gymnasie- og seminariekapacitet, som endnu ikke er løst, og jeg må henvise til nødvendigheden af en ændring af styrelsesloven for de højere uddannelsesinstitutioner.